

ved denne Lov og ved Love af denne Art, og det ligger i den hele felle Anordning af Lovene. Enhver Lønningslov, som forsøger paa eengang at afgjøre Lønningspørgsmaal med Hensyn til dem, der nu ere i Stilling, og Lønningsforholdet i dets Almindelighed, kommer til at bryde Lønningsforholdet i dets Almindelighed efter personlige Hensyn eller, naar den sætter dem til Side, ved mange Leiligheder til at træde dem for nær; men ved at lade den vedkommende Personlighed staae i § 9 og sætte Forslaget hen til § 34 undgaae vi denne Feil saa meget som muligt. Vi lade det tilkommende Lønningspørgsmaal i denne Sag, saa at sige, staae uberørt, og den nærværende Embedsmand beholder den Ret, han har. Vil, som sagt, den ærede Forslagsstiller og de, der stemme med ham, stikke den nærværende Embedsmand en Pensioneret, som de ansee for tvivlsom, saa stillet Forslaget til 3die Behandling til § 34, og da vil det vistnok møde en overordentlig ringe Modstand. Jeg troer, at de fleste ville finde, at, idet vi give denne Mand Pensioneret, give vi ham ikke Mere, end vi vilde gjøre, naar man var kommen med et særligt Lovforslag og sagde, at han var ude af Stand til at tjene paa Grund af Sygdom og Svaghed. Altsaa ved at stemme for Forslaget, naar det var stillet til § 34, gjøre vi ikke Andet, end om vi stemte for et særligt Lovforslag om Pension til den Vedkommende; men ved at stemme for Forslaget paa dette Sted fordærve vi i en væsentlig Grad Betydningen af § 9 uden at gjøre Noget for denne enkelte Embedsmand, som der her er Tale om.

S. Sage: Det kan ikke Andet end glæde mig, at saavel den ærede Kultusminister, som flere af Udvalgets Medlemmer med Bestemthed have erklæret sig for denne Mand's Ret. Den sidste ærede Taler yttrede dog nogen Tvivl derom, og dette gjør, at jeg, saa nødig jeg end, hvor det gælder enkelte Personers Stilling, vil opholde Forsamlingens Tid, maa holde paa dette Endringsforslag. Der er fremkommet forskjelligartede Indvendinger. Fra den ene Side siger man: Der er ingen Trang dertil; thi denne Mand er rask og rørig og

kan længe vedblive at fungere; men jeg maa dog til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Kimestad) bemærkede, sige, at her er Tale om To, ikke blot om den første Underbibliothekar, men ogsaa om Bibliothekaren. Bibliothekaren vil, hvis den første Underbibliothekars Pensioneret ikke er anerkjendt, ogsaa tabe Noget af den Forbring paa Pension, som han kunde have, fordi han i en Række af Aar som første Underbibliothekar vilde have været pensionsberettiget. Man har gjentagne Gange henvist til en Omorganisation af Bibliothekerne; ved dette Spørgsmaal maa jeg dog yttre et Par Ord. Hvorledes man end organiserer, kan man dog vist aldrig komme derhen, som den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (G. Winther) antydede, at Personalet for det ene Bibliothek kunde besørge Forretningerne ved det andet Bibliothek. Det er en Omflytning, som jeg anseer for aldeles umulig. Ja, hvis de laae i een Bygning, saa kunde det lade sig gjøre. Men, hvorfor bestandigt vende tilbage til disse Organisationspørgsmaal, naar det dog maa anerkjendes, at, hvorledes det end indrettes, vil Bibliotheket umulig kunne komme ud af det med et mindre Antal Personer, end der nu er ansat ved Universitetsbibliotheket? Jeg troer, at Posten er af den Betydning, at Thinget ikke bør have Betænkelighed ved at vedtage Forslaget; det er jo ganske vist Diemeget, ikke blot at stikke denne enkelte Person Pensioneret, men tillige at anerkjende, at denne Post er af den Betydning, at den bør medføre Pensioneret, og det er derfor, jeg har stillet Forslaget til § 8, og ikke til § 34. Naar Thinget allerede har afgjort et Spørgsmaal af ganske lignende Natur som dette, saa erkjender jeg, at der er en saa stor moralsk Garanti, som der kan være i Sager af den Natur, for, at Pensionretten vil blive anerkjendt; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at der er Forskiel paa en Finantslov og en særlig Lov, at den Garanti, der ligger i, at et Spørgsmaal er afgjort ved et Botum under en Finantslov, ingenlunde er den samme, som at Afgjørelsen har fundet Sted gjennem en Lovparagraf; og skulde jeg netop nævne et Ord,